

אבל מכיוון שקרה מה שקרה - אני כיעץ לו לנגן הערב כפי שהכנן, וגם לנגן שחרות. שאלני אם אבוא, אמרתי לו כן, אם כי אני כבין במוסיקה. אמר לי שאינו רוצה לסכן חייו בגלל קונצרט אחד. אמרתי לו שדיברתי עם המטכרז והם הבטיחו לי שהוא "יהיה בסדר". אמר שידר כואבת, ואם ינגן הערב לא יוכל לנגן ברוכא בעוד שני ימים כפי שהבטיחו.

19.4.53, יום א'

יצאתי אה"צ לחיפה.

בערב ספרתי אצל אחותי. שלפנו לי טה"א ששני שליחים במשרד חחוץ באים אלי, בענין דחוף וסודי.

קיבלו מברק מפרג שקבוצת יהודים נטחה לבירות, ונהמסה. ביניהם כלתו של האלהומן בציריכנו. היא סברה הכל לכלסונות, אח"כ נמלטה לצירות, סיפרה מה שעשתה וביקשה מקלט. אמרה שאם נוציאה - תתאבד. לעי עזת הציר הטבדי נהגו לה מקלט. עכשיו שואלים מה לעשות. הקוץ ובן צור שניהם סבורים שיש להוציאה מהצירות. היא צ'כית, והצ'כים יוכלו בשל אופן להסיגה, או אם ינתקו הקשרים או אם יכריחו אותנו לקבור לבית אחד. אמרתי לטלגרף שלא ימגירו אותה עד הוראה חדשה והזמנתי כל חברי הממשלה לבוא בבוקר למלוגי להחליט בדבר.

- העיר חוגגת. נערים דוקרים ברחוב. חשראת כללית של חג.